

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 11. juna 2018. godine
Br. ref.: RK 1265/18

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI139/17

Podnosilac

Hazir Makolli

**Ocena ustavnosti
presude AC-I-15-0062-A0033 Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog
suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za
privatizaciju od 27. jula 2017. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Hazir Makolli, sa prebivalištem u Prištini (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda Žalbenog veća Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: Žalbeno veće), [AC-I-15-0062-A0033], od 27. jula 2017. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom su, kako se tvrdi, podnosiocu zahteva povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članovima 22. [Procesuiranje podnesaka] i 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 23. novembra 2017. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 1. decembra 2017. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Selvete Gërxhaliu-Krasniqi za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Almiro Rodrigues (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Ivan Čukalović.
7. Dana 11. decembra 2017. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio od njega da pojasni i navede koju odluku javnog organa osporava pred Sudom.
8. Takođe, 11. decembra 2017. godine, kopija zahteva je dostavljena i Žalbenom veću, od kojeg se tražilo da podnese Sudu dodatne dokumente. Sud je obavestio i Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: KAP) o registraciji zahteva.
9. Dana 18. decembra 2017. godine, podnosilac je podneo popunjen zahtev, dok je 20. decembra 2017. godine, Žalbeno veće podnelo Sudu tražene dokumente.
10. Dana 25. maja 2018. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. U periodu od 15. do 17. decembra 2011. godine, objavljen je konačni spisak radnika za dobijanje 20% od prihoda ostvarenih privatizacijom društvenog preduzeća (DP) "Gërmia", koje je privatizovano 5. jula 2007. godine.

12. Dana 28. februara 2012. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Posebnoj komori Vrhovnog suda za pitanja koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju (u daljem tekstu: PKVS) protiv KAP-a, kojom je tražio da bude uvršten u konačni spisak dobitnika 20%.
13. Dana 31. marta 2015. godine, Specijalizovano veće PKVS-a (u daljem tekstu: Specijalizovano veće) je donelo presudu SCEL-11-0070, kojom je žalba podnosioca zahteva odbačena, kao neprihvatljiva, jer je uložena van roka. Specijalizovano veće je obrazložilo da je konačni rok za podnošenje žalbe bio 9. januar 2012. godine, a podnosilac zahteva pred ovim Većem nije pružio pojašnjenja zašto je njegova žalba uložena van roka.
14. Dana 28. aprila 2015. godine, podnosilac zahteva je uložio žalbu Žalbenom veću, u kojoj je, između ostalog, istakao da je uložio žalbu van roka zbog zdravstvenog stanja i da se u to vreme nalazio van zemlje na lečenju.
15. Dana 27. jula 2017. godine, Žalbeno veće je presudom AC-I-15-0062-A0033 odbilo žalbu podnosioca zahteva, kao neosnovanu. Žalbeno veće je obrazložilo da podnosilac zahteva pred Specijalizovanim većem nije obrazložio svoje kašnjenje i takođe utvrdilo da prema uslovima koji su propisani u članu 65. Zakona br. 04/L-033 o PKVS-a, novi žalbeni dokazi ne mogu da se uzmu u obzir, jer podnosilac zahteva nije podneo dokaze pred sudskim većem i nije podneo zahtev da se ovaj dokaz prihvati od strane Žalbenog veća.

Relevantni zakon

Zakon br. 04/L-033 o Specijalnoj komori Vrhovnog suda Kosova o pitanjima koja se odnose na Kosovsku agenciju za privatizaciju

Član 65 Podnošenje novih dokaza

U izuzetnim okolnostima i nakon ukazivanja na dobru nameru, Žalbeno veće može dozvoliti stranki da predoči Žalbenom veću nove dokaze koji nisu bili na raspolaganju stranki tokom dokaznog dela prvostepenog postupka. Pismeni zahtev za dobijanje date dozvole podnosi se prvo Žalbenom odboru i uručuje se drugim strankama najmanje petnaest (15) dana pre dana održavanja rasprave, u slučajevima u kojima se predlaže izvođenje datih dokaza.

Žalbeno veće može ovlastiti izvođenje novih dokaza ukoliko smatra da je isto u interesu pravde.

Navodi podnosioca

16. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenim presudom povređena prava garantovana članom 24. [Jednakost pred zakonom], članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
17. Podnosilac zahteva navodi da je diskriminisan, jer u presudi Specijalizovanog veća za nekoliko žalilaca nije naveden datum kada su uložili žalbu i da li su je uložili pre ili posle isteka roka.

18. Podnosilac zahteva navodi da je *“žalilac V. T. podnela žalbu nakon roka, ista je podnela potvrdu koju je izdao Medicinski centar [...] u kojoj je navedeno da je ležala u bolnici i njena žalba se smatra „force majeure“. Sud je odlučio da iako je žalba podneta nakon roka zbog njene nemogućnosti pošto je ležala u bolnici, njena žalba je odlučena kao „restitutio in termini“.*
19. Što se tiče gore istaknutog navoda, podnosilac zahteva u nastavku tvrdi *„[...] Zašto moj zahtev – žalbu nisu uzeli u obzir, budući da sam ležao u bolnici i lečio se i nisam bio u mogućnosti da uložim žalbu [...]“.*
20. Podnosilac zahteva, na kraju, traži od Suda *“[...] da se moj zahtev registruje kao zahtev za vraćanje u pređašnje stanje u određenom specijalizovanom II Veću ili da se moja žalba registruje u određenom specijalizovanom Veću br. IV Posebne komore Vrhovnog suda [...]”.*

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani u Ustavu, navedeni u Zakonu i utvrđeni u Poslovniku.
22. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

*“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.
[...]*

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom.”
23. Sud se poziva i na član 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuje:

Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku.
24. Sud smatra da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, da je iscrpeo pravna sredstva na raspolaganju i da je blagovremeno podneo zahtev.
25. Međutim, Sud se dalje poziva na uslove člana 48. [Tačnost podneska] Zakona, koji propisuje:

Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori.
26. Pored toga, Sud se poziva i na stavove (1) (d), (2) (b) i (d) pravila 36 [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika, koji propisuju:

*(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev
[...]*

(d) ako je zahtev *prima facie* opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, [...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.

27. Sud podseća da podnosilac zahteva tvrdi da su mu osporenom presudom povređena prava na jednakost pred zakonom, pravna sredstva i sudsku zaštitu prava koja su garantovana Ustavom.
28. Što se tiče prava na jednakost pred zakonom, Sud podseća da podnosilac zahteva ima dve glavne tvrdnje:
 - (i) što se tiče roka podnošenja žalbe, podnosilac zahteva navodi da su ga redovni sudovi diskriminirali u odnosu na nekoliko drugih žalilaca, jer prema njegovim rečima, za te žalioce u presudi nije naveden datum podnošenja žalbe Specijalizovanom veću; i
 - (ii) da je jednoj drugoj žalilji (V.T.) prihvaćena potvrda iz bolnice kao dokaz od strane Specijalizovanog veća. Dok, što se tiče njegovog slučaja, podnosilac zahteva navodi da redovni sudovi nisu uzeli u obzir činjenicu da se nalazio u bolnici i da nije bio u stanju da blagovremeno uloži žalbu.
29. Da bi obradio tvrdnje podnosioca zahteva, Sud se prvo poziva na član 53. [Tumačenje odredbi ljudskih prava] Ustava, koji propisuje da se "*Osnovna prava i slobode zagwarantovana ovim Ustavom tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava*".
30. Sud se poziva na sudsku praksu Evropskog suda za ljudska prava (u daljem tekstu: ESLJP), koji je istakao da "*diskriminacija predstavlja različito postupanje, bez objektivnog iracionalnog opravdanja, prema osobama u relativno sličnim situacijama*" (vidi: presudu ESLJP-a od 11. jula 2002. godine, *Willis protiv Ujedinjenog kraljevstva*, br. 36042/97, stav 48 i vidi: presudu ESLJP-a od 13. decembra 2005. godine, *Bekos i Koutropoulos protiv Grčke*, br. 15250/02, stav 63).
31. Sud, takođe, naglašava da različito postupanje treba da sledi legitimni cilj da bi bio opravdan i treba da ima opravdan odnos proporcionalnosti između korišćenih sredstava i cilja koji se teži postići (vidi: presudu ESLJP-a od 13. juna 1979. godine, *Marckx protiv Belgije*, br. 6833/74, stav 33).
32. U ovom slučaju, Sud prvo primećuje da su u postupcima pred Specijalizovanim većem i Žalbenim većem učestvovali i drugi žalioци, koji su individualno uložili žalbe.
33. Na osnovu gore navedenog, što se tiče prvog navoda podnosioca zahteva kojim navodi da je diskriminisan u odnosu na nekoliko drugih žalilaca, Sud na osnovu

presude Specijalizovanog veća primećuje da je Specijalizovano veće odbilo žalbe nekolicini žalilaca, kao van roka.

34. Što se tiče druge tvrdnje podnosioca zahteva, Sud primećuje da je žalilja V.T. uložila žalbu pred Specijalizovanim većem van roka, međutim, obrazložila je kašnjenje dokazima i, shodno tome, njena žalba je prihvaćena kao podneta u roku.
35. U slučaju podnosioca zahteva, Sud podseća da je Žalbeno veće obrazložilo sledeće:

“Nakon pregleda spisa predmeta, Žalbeno veće primećuje da žalilac ni žalbom nije obrazložio zašto otpusnica iz bolnice [...] nije podneta pred Specijalizovanim većem. On u žalbi pred Specijalizovanim većem nije obrazložio svoje kašnjenje.

[...] Žalbeno veće utvrđuje da novi dokazi predloženi tokom žalbenog postupka ne mogu da se uzmu u obzir prema uslovima iz člana 65. Zakona br. 04/L-033 o PKVS, jer žalilac nije dokazao zašto u postupku pred sudskim većem nije podneo takav dokaz, dok pred Žalbenim većem nije podneo zahtev kojim bi tražio da se takav dokaz prihvati“.

36. U tom smislu, Sud primećuje da su redovni sudovi u slučaju podnosioca zahteva utvrdili da on nije uspeo da ispuni proceduralne uslove koji su propisani u zakonu, odnosno, nije obrazložio svoje kašnjenje pred Specijalizovanim većem i nije podneo zahtev o prihvatljivosti dokaza u žalbenim postupkom pred Žalbenim većem, kao što je propisano u odgovarajućem članu relevantnog zakona.
37. Stoga, Sud, na osnovu gore navedenih činjenica, smatra da tvrdnje podnosioca zahteva o povredi prava na jednakost pred zakonom nisu održive.
38. Pored toga, Sud smatra da je objašnjenje koje je Žalbeno veće dalo u presudi jasno i zakonski argumentovano i da postupak pred Žalbenim većem nije bio nepravičan i proizvoljan (vidi: *mutatis mutandis*, odluka ESLJP-a od 30. juna 2009. godine, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06).
39. Sud dalje podseća da podnosilac zahteva tvrdi povredu prava garantovanog članom 32. [Pravo na pravno sredstvo] i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava, ali ne opravdava ovu tvrdnju.
40. Sud primećuje da podnosilac zahteva samo nabraja i uopšteno opisuje sadržaj ovih ustavnih odredaba, ali ne navodi tačno kako su ove odredbe povređene u njegovom slučaju, kao što je propisano u članu 48. Zakona.
41. Shodno tome, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio svoju tvrdnju i nije podneo nijedan dokaz *prima facie* koji ukazuje na povredu prava koja su garantovana Ustavom i EKLJP (vidi: slučaj Ustavnog suda KI19/14 i KI21/14, podnosioci zahteva: *Tafil Qorri i Mehdi Syla*, rešenje o neprihvatljivosti od 5. decembra 2013. godine).

42. Na osnovu gore navedenog, Sud zaključuje da činjenice koje je izneo podnosilac zahteva ne opravdavaju njegovu tvrdnju o povredi prava na jednakost pred zakonom, niti tvrdnju o povredi prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. U stvari, podnosilac zahteva nije dokazao ni argumentovao da su postupci pred Žalbenim većem bili nepravilni ili proizvoljni.
43. Shodno tome, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i treba da se proglašeni neprihvatljivim u skladu sa pravilom 36 (1) (d) i (2) (b) (d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113 (7) Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) (d) i (2) (b) i (d) Poslovnika, na sednici održanoj 25. maja 2018. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi